

Az ügy száma:

Kfv.VII.37.827/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

A felperes: felperes1

(cím1)

A felperes képviselője: Kovács Bence Szilárd Ügyvédi Iroda

ügyintéző: Dr. Kovács Bence Szilárd ügyvéd

(cím2)

Az I. rendű alperes: Fejér Vármegyei Kormányhivatal

(cím3)

Az I. rendű alperes képviselője: Dr. Gelencsér Eszter kormánytisztviselő

A II. rendű alperes:

Építési és Közlekedési Minisztérium

(cím4)

A II. rendű alperes képviselője:

Kovács és Társa Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Kovács Zsolt ügyvéd
(cím5)

A felperesi érdekelt:

érdekelt1
(cím6)

A felperesi érdekelt képviselője:

Dr. Sebők Imre Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Sebők Imre ügyvéd
(cím7)

A per tárgya:

kisajátítási ügygel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelemmel

támadott határozat:

a Veszprémi Törvényszék 10.K.700.444/2024/50/II. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet

benyújtó fél:

a felperes (51. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Magyar Állam nevében eljáró II. rendű alperes a 2023. november 21-én előterjesztett kérelmében az „Projekt1” projektnév elnevezésű beruházás megvalósítása érdekében közlekedési infrastruktúra fejlesztése közérdekű célra a felperes kizárólagos tulajdonában álló településli hrsz1 helyrajzi számú, kivett beépített terület és szántó művelési ágú 1 ha 0166 m² területű ingatlan (a továbbiakban: perbeli ingatlan) részleges kisajátítását kérte. A perbeli ingatlan tulajdoni lapján III/8-9. sorszámok alatt a felperesi érdekelt, mint jogosult javára jelzálogjogot, valamint elidegenítési és terhelési tilalmat jegyezték be.

[2] Az I. rendű alperes a 2024. március 13-án kelt, FE/03/36-20/2024. számú határozatával a II. rendű alperes kisajátítási kérelmének helyt adott, a perbeli ingatlant az településli hrsz2 helyrajzi számú, 97 m² területű szántó művelési ágú és a hrsz3 helyrajzi számú 1 ha 69 m² területű kivett beépített terület és szántó művelésű ágú ingatlanra megosztotta, a hrsz2 helyrajzi számú, 97 m² az ingatlant közlekedési infrastruktúra fejlesztése közérdekű célra a Magyar Állam javára kisajátította. Megállapította, hogy a kisajátított ingatlanrész vonatkozásában az településli hrsz1/A helyrajzi számú ingatlant illető földhasználati jog, a felperes javára a földhasználati-nyilvántartásban saját tulajdon jogcímen fennálló földhasználati jog, a felperesi érdekelt javára bejegyzett jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom kártalanítás megállapítása nélkül megszűnik, a Magyar Állam nevében a tulajdonosi jogokat a II. rendű alperes gyakorolja. A kisajátított földterület után a felperes részére 51.701 forint kártalanítást, a földterületen lévő 46 méter kerítés építmény után 690.852 forint kártalanítást állapított meg, melynek késedelmi kamattal történő megfizetésére a II. rendű alperest kötelezte.

[3] A határozata indokolásában a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 2 - 4. §-ait, az egyes közlekedésfejlesztési projektekkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról és az eljáró hatóságok kijelöléséről szóló 345/2012. (XII. 6.) Korm. rendelet 1. mellékletét felhívva, részletesen vizsgálta a kisajátítás feltételeit, és megállapította, hogy annak jogalapja fennáll. A kártalanítás összegét a Kstv. 9. § (1) bekezdés, 10. § (4)-(6) bekezdés és a 37/D. § (1)-(2) bekezdés figyelembevételével a Gazdasági Társaság1 (a továbbiakban: Szakértő) előzetes szakértői véleményében kimunkáltak szerint határozta meg, amelynek tartalmát részletesen ismertette. A Szakértő összehasonlításra alkalmas ingatlanok adatait szerezte be, a perbeli ingatlan sajátosságaira tekintettel megfelelő korrekciót alkalmazott. A felperes észrevételeivel szemben rámutatott, hogy a forgalmi érték meghatározásánál az ingatlan természetbeni és ingatlan-nyilvántartási állapotát kellett figyelembe venni, a felperes ingatlannal kapcsolatos esetleges jövőbeni terveit a Szakértőnek nem kellett értékelnie. A perbeli ingatlan értékelése során arra sem volt lehetőség, hogy a Szakértő azt más helyrajzi számú ingatlanokkal egy gazdasági egységként kezelje. A kisajátítási tárgyaláson a felperes által tett észrevételeket a Szakértő részletesen megválaszolta, mindezekre tekintettel a szakvélemény aggálytalan és megalapozott, az a döntés alapjául szolgálhatott.

A jogerős ítélet

[4] A felperes az I. rendű alperes határozata ellen közigazgatási pert indított. Végleges formában előterjesztett keresetében az I. rendű alperes határozatának megváltoztatását és a kártalanítás összegének 16.000 Ft/m² fajlagos ár figyelembevételével történő megállapítását kérte.

[5] Az elsőfokú bíróság 2024. július 12-én meghozott 19/II. sorszámú közbenső ítéletével a felperes keresetét a kisajátítás jogalapja vonatkozásában elutasította. Tekintettel arra, hogy a közbenső ítélettel szemben a peres felek felülvizsgálati kérelmet nem nyújtottak be, a peres eljárást a kisajátítási kártalanítás összege körében folytatta.

[6] Az elsőfokú bíróság a 2025. szeptember 19-én kelt, jogerős ítéletével a felperes keresetét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította. Indokolásában a kártalanítás összegével kapcsolatban idézte az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:43. § (1) bekezdését, a Kstv. 1. § (1) bekezdését és 9. § (1) bekezdését. Részletesen ismertette a megelőző eljárásban kirendelt Szakértő előzetes szakvéleményében foglaltakat, kiemelve, hogy a Kp. 80. § (1) bekezdése, valamint a megelőző eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő alkalmazásáról szóló 3/2020. (XI. 9.) KK vélemény a közigazgatási perekben a szakértői bizonyításra speciális szabályt tartalmaz, amelyről a felperest a per első tárgyalásán részletesen tájékoztatta.

[7] Az előzetes szakvélemény forgalmi érték meghatározására vonatkozó kereseti kifogásokra kifejtette, hogy a közigazgatási eljárás során kirendelt szakértő helytállóan járt el, amikor az összehasonlító forgalmi érték adatok körében a NAV által szolgáltatott ingatlan adásvételi adatokat vette figyelembe. A felperes álláspontjával szemben a forgalmi érték meghatározása során a Szakértőnek nem kellett kétféle értékelési módszert alkalmaznia, mert a Kstv. 9. § (3) bekezdése az értékelés módszere tekintetében kifejezetten sorrendet állít fel. Ennek alátámasztására hivatkozott a Kfv.III.37.748/2022/10. számú kúriai határozatra is. A felperesnek a NAV által szolgáltatott forgalmi érték adatok összehasonlításra való alkalmatlanságát állító érvelését is alaptalannak tartotta. Hangsúlyozta, hogy a Szakértő adatszolgáltatás iránti eljárása az ingatlanok forgalmi adatainak szolgáltatási rendjéről és az adatszolgáltatás igazgatási szolgáltatás díjáról szóló 33/2007. (XII. 23.) PM rendelet (a továbbiakban: PM rendelet) 3. § (1) bekezdésének megfelelt. A felperesnek a per második tárgyalásán az előzetes szakvéleményt érintően az érvényességi idő lejártára történő hivatkozását meg nem engedett keresetváltoztatásnak tekintette. A felperes által 2022. őszén megszerzett településli hrsz4 helyrajzi számú ingatlanokra kötött adásvételi szerződések a Kp. 78. § (4) bekezdése értelmében a perben nem voltak figyelembe vehetők, mert a felperes a megelőző eljárás során ezekre az adásvételi ügyletekre, mint tényekre nem hivatkozott. A Szakértő tárgyaláson tett nyilatkozata figyelembevételével a felperesnek a Személyi által 2022. október 1-jén készített – a szomszédos hrsz4 helyrajzi számú ingatlanra vonatkozó – ingatlanértékelését szintén mellőzni kellett, mert az nem szabadpiacon megvalósult adásvételi szerződés volt, hanem vezetékjog kapcsán korlátozási kártalanítási eljárásban állapították meg.

[8] Az elsőfokú bíróság következtetése szerint a közigazgatási eljárás során kirendelt Szakértő helyesen járt el, amikor az előzetes szakvéleményben a kisajátított ingatlan forgalmi értékét a kisajátítás időpontjához térben és időben közel eső, a NAV-tól beszerzett összehasonlításra alkalmas 6 ingatlan helyben kialakult forgalmi értékének alapulvételével határozta meg. Az adatok ténylegesen megvalósult és illetékkiszabás alapjául szolgáló adásvételek voltak, és településli külterületi szántó művelési ágban nyilvántartott, felépítmény nélküli ingatlanokra vonatkoztak. Az összehasonlító adatok között azonos

övezeti besorolású (Gksz-2) ingatlanok is voltak, az ingatlanok egyes eltérő sajátosságainak a kiküszöbölésére a Szakértő megfelelő korrekciót alkalmazott. A felperes által hivatkozott kínálati hirdetési árakat csak abban az esetben lehetett volna figyelembe venni, ha nem áll rendelkezésre kellő mennyiségű ténylegesen szabadpiaci forgalomban megvalósult összehasonlításra alkalmas adat. A Szakértő a perbeli ingatlan forgalmi értékét a kisajátításkor fennálló valamennyi tényleges adottság, tulajdonság figyelembevételével állapította meg, amely a kúriai gyakorlatnak is megfelel (Kfv.V.37.765/2022/13., Kfv.IV.37.093/2025/12.).

[9] A felperesnek a járulékos költséggel kapcsolatos kereseti hivatkozása a Kstv. 21/A. § (1) bekezdés b)-c) pontjában foglaltakra tekintettel alaptalan. Az I. rendű alperes a megelőző eljárás során megfelelően tájékoztatta a felperest a kisajátítási eljárás során előterjeszthető igényekről, azonban a felperes a megelőző eljárás során ilyen jellegű költségigényt nem terjesztett elő.

[10] Összességében arra a következtetésre jutott, hogy a megelőző eljárásban kirendelt és perben is alkalmazott Szakértő előzetes szakvéleménye, figyelemmel a tárgyaláson tett kiegészítő nyilatkozatában foglaltakra is, a Kstv. rendelkezéseinek és a szakma szabályainak egyaránt megfelelt. Olyan hiányosság vagy ellentmondás nem volt azonosítható, ami miatt azt aggályosnak kellett volna tekinteni. Az aggálytalan szakvélemény a jogerős ítélet alapjául szolgálhatott, ezért újabb szakértő kirendelése a perben nem volt indokolt.

A felülvizsgálati kérelem

[11] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, az I. rendű alperes határozatának megsemmisítését, és a közigazgatási szerv új eljárásra kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte.

[12] A felülvizsgálati kérelem befogadását a felperes – befogadás körében előadott szöveges indokok mentén – a Kp.118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ad) alpontja és b) alpontja alapján kérte. A jogszabályi rendelkezések megjelölése nélkül előadta, hogy a jogerős ítélet az ügy érdemére kihatóan jogszabálysértő, mert figyelmen kívül hagyta a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontját, a Ptk. 6:564. §-át és a 6:522. § (1) - (2) bekezdését. Álláspontja szerint a joggyakorlat továbbfejlesztése szükséges a Kstv. 24. § (1) bekezdés jogértelmezése körében. A felülvizsgálati kérelemben felvetett kérdések alapjogokat és azok érvényesülését (például a tulajdonhoz való jogot, a tulajdon elvonásának speciális szabályait, a kisajátítás feltételeinek a kisajátítást kérő általi mesterséges megteremtését) érintik, melyek „a társadalom szempontjából is komoly jelentőséggel bírnak”. A megelőző eljárásban kirendelt Szakértő előzetes szakvéleményét kétségesse tette, ezért az elsőfokú bíróság az alapvető eljárási jogát sértette, amikor az érveire részben nem reagálva a másik szakértő kirendelésére irányuló kérelmét mellőzte. Állította, hogy a jogerős ítélet a Kfv.IV.37.327/2010/9., Kfv.II.37.897/2015/6. és Kfv.III.37.748/2022/10. számú kúriai határozatoktól eltér, idézte azok egy-egy bekezdését. A jogerős ítélet figyelmen kívül hagyta a kisajátítási kártalanítás összegének megállapításával és a kisajátítási perekkel kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 16/2010. (XI. 8.) KK véleményyt, valamint a Kúria Közigazgatási-Munkaügyi Kollégium Kisajátítási Joggyakorlat-elemző Csoportjának a kisajátítási perek gyakorlata tárgyában közzétett 2014.El. II.F.1/7. összefoglaló véleményét.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[14] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
 - aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére

kiható egyéb eljárási szabályszegés, vagy

- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[15] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja értelmében, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[17] A fenti befogadási azt teszi lehetővé, hogy az egységes joggyakorlat kialakítása, illetve az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében a Kúria szükség szerint irányt mutasson az alsóbb fokú bíróságok számára. Ezért e befogadási okhoz kapcsolódóan a Kúria elsődlegesen a felülvizsgálni kért egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. A felperes a felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályként a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontját, a Ptk. 6:564. §-át és 6:522. § (1), (2) bekezdését jelölte meg. Azt azonban nem fejtette ki, hogy a Kp. szerinti hivatalból figyelembe veendő semmisségi ok, valamint a kártalanítás és kártérítés Ptk-beli szabályai körében mi az a konkrét, jelen perben felmerült elvi jelentőségű jogkérdés, amelyről a Kúriának állást kellene foglalni. A felperes e befogadási ok körében nem mutatott be olyan eltérő elsőfokú bírósági döntéseket sem, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat széttartó, vagy a jogegység megbomlásának a veszélye fenyegetne.

[18] A kisajátítási eljárásban szerzett igazságügyi szakértői vélemény értékelésével, a kártalanítás összegének megállapítása során alkalmazott módszerrel, az összehasonlításra alkalmas ingatlanokkal és a forgalmi érték meghatározására vonatkozó

alkalmasságukkal kapcsolatban van iránymutató kúriai gyakorlat (legutóbbiak: Kfv.III.37.748/2022/9., Kfv.V.37.765/2022/13., Kfv.V.37.345/2024/7., Kfv.VI.37.644/2024/12.). A Kúria a megelőző eljárásban kirendelt szakértő közigazgatási perbeli alkalmazásával kapcsolatban az álláspontját már több határozatban kifejtette (Kfv.IV.37.323/2023/6., Kfv.IV.37.446/2024/8., Kfv.III.37.632/2024/7., Kfv.III.37.090/2025/16.), illetve a Kp. megelőző eljárásban kirendelt szakértő alkalmazására vonatkozó 80. § (1) bekezdésének értelmezéséről az 5/2020. (I. 29.) AB határozatban az Alkotmánybíróság is állást foglalt.

[19] A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem tárt fel továbbá olyan körülményeket sem, amelyek az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalnának. A felperes által e körben megjelölt – a Kstv. kisajátítási eljárás megindítására vonatkozó szabályának megjelölése – ennek alátámasztására nem alkalmas. Elvi jelentőségű jogkérdés és széttartó alsóbb fokú bírósági határozatok bemutatása nélkül az ügy érdemére kiható jogszabálysértésnek a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő vizsgálatára nincs törvényes lehetőség.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha az a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ebben az esetben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában.

[21] A felperes a felülvizsgálati kérelmében e befogadási ok körében arra hivatkozott, hogy a felülvizsgálati kérelemben felvetett kérdések alapjogokat, többek között a tulajdonhoz való jogot, illetve annak elvonását is érinti. A Kúria hangsúlyozza, hogy a perbeli ügy nem új típusú, a korábban kifejtettek szerint van irányadó kúriai gyakorlata. A felperes ehhez képest nem fejtette ki, hogy mely tények, körülmények valószínűsítik a jelen egyedi ügy önmagán túlmutató – társadalmi érdeklődésre is számot tartó – súlyát, jelentőségét. A perbeli kisajátítási ügy mikénti eldöntése az abban félként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét még közvetve sem befolyásolja. Minderre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont alapján nem indokolt.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja a kérelmező alapvető eljárás jogának valószínűsíthető sérelmére vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított felülvizsgálatot jelenti. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztőnek e befogadási ok körében nem elegendő az általa megsérteni vélt eljárási szabályszegésre hivatkoznia, az indokolásnak olyan kétséget kell ébresztenie a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető (Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.V.35.129/2024/2.). A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alponthoz kapcsolódóan a befogadást a Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében külön is indokolni kell, a kialakult kúriai gyakorlat szerint a befogadás konkrét indokainak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása a Kúriára nem hárítható át.

[23] A felperes a felülvizsgálati kérelmében ehhez kapcsolódóan lényegében a megelőző eljárásban kirendelt Szakértő előzetes szakvéleményének elsőfokú bíróság általi értékelését vitatta, állítva, hogy annak aggályosságát a perben megfelelően alátámasztotta, ezért a szakértő kirendelését nem mellőzhette. A felperes által előadottakkal szemben a per adatai alapján annyi megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a felperes kereseti hivatkozásait az előzetes szakvélemény állított hibáival, hiányosságaival kapcsolatban megvizsgálta, és az ezzel kapcsolatos indokairól a jogerős ítélet indokolásában részletesen számot adott. A

tényállás megállapításának és az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok értékelésének felülmérlegelésére kirívó iratellenesség, okszerűtlenség, illetve súlyos eljárási szabályszegés hiányában nincs lehetőség ((Kfv.I.35.316/2021/2., Kfv.III.37.028/2022/2., Kfv.VII.37.037/2022/2., Kfv.V.37.686/2023/3.). A felperes a felülvizsgálati kérelmében olyan eljárási szabályszegést nem valószínűsített, amelynek eldöntéséhez az ügy érdemi vizsgálata szükséges. Az a körülmény, hogy a felperes a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezéssel nem ért egyet, a felülvizsgálati kérelem befogadását önmagában nem alapozza meg (Kfv.VII.37.807/2023/2., Kfv.VII.37.007/2024/2.). A felülvizsgálati kérelem befogadása ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontra tekintettel sem volt lehetséges.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul. A követendő kúriai gyakorlat értelmében a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadhatósági ok esetén az is elvárás, hogy a kérelmező a támadott határozat és a közzétett kúriai határozat közötti ugyanazonosságot úgy mutassa be, hogy párhuzamot állít a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága között. A jogegység követelménye, hogy ugyanazon jogkérdést felvető ügyekben (ügyszakazonosság vagy összevethetőség) a jogértelmezés azonos legyen (Kfv.III.37.108/2022/2., Kfv.III.37.118/2022/2., Kfv.VI.37.039/2022/2., Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18.).

[25] A felperes a felülvizsgálati kérelmében három kisajátítási ügyben hozott kúriai határozatra hivatkozott, de azt nem fejtette ki, hogy pontosan mi az a jogkérdés, amelytől a támadott ítélet eltér. A határozatok elvi tartalmában szereplő – a közigazgatási eljárásban kirendelt szakértő által készített szakvéleményre és az ennek készítése során felhasznált összehasonlító adatokra vonatkozó – általános megállapítások az ügyszakazonosságot és a jogegységi szempontú összevethetőséget nem alapozzák meg. A felperes által megjelölt KK vélemény és a Joggyakorlat-elemző Csoport összefoglaló véleménye a befogadás alapjául szintén nem szolgálhat, tekintettel arra, hogy a befogadást csak a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett kúriai határozattól való jogkérdésbeli eltérés alapozhatja meg.

[26] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának a feltételei nem állnak fenn, ezért annak befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdését alkalmazva megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[27] *A felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ad) alpontja és b) pontja alapján nincs lehetőség, ha a felülvizsgálati kérelem nem vet fel elvi jellegű jogkérdést, az adott ügy nagy számban nem fordul elő, annak mikénti eldöntése a társadalom szélesebb körének jogaira még áttételesen sem hat ki, a felülvizsgálati kérelemben előadottak nem valószínűsítenek olyan eljárási szabályszegést, amelynek eldöntéséhez az ügy érdemi vizsgálata szükséges, és erre vonatkozó részletes előadás hiányában a jogegységi szempontú összevetésre sincs mód.*

Záró rész

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[29] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. december 16.

Dr. Sperka Kálmán s. k.

a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit s. k.

előadó bíró

Dr. Remes Gábor s. k.

bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s. k.

bíró

Dr. Varga Zs. András s. k.

bíró